

Strona skarżąca w sprawie T-391/16: Ayuntamiento de Madrid (miasto Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: F. Zunzunegui Pastor, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. C. Becker, E. Sanfrutos Cano i J.-F. Brakeland, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądania stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2016/646 z dnia 20 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6) (Dz.U. 2016, L 109, s. 1), a po drugie, oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkody, którą miasto Paryż miało ponieść w wyniku przyjęcia tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność pkt 2 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/646 z dnia 20 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 692/2008 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 6), w zakresie w jakim przepis ten określa w ppkt 2.1.1 i 2.1.2 załącznika IIIA do rozporządzenia Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonującego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 wartość ostatecznego współczynnika zgodności CF pollutant oraz wartość tymczasowego współczynnika zgodności CF pollutant odnoszącego się do masy tlenków azotu.
- 2) W pozostałym zakresie skargi zostają oddalone.
- 3) Skutki przepisu, którego nieważność została stwierdzona na mocy pkt 1 sentencji, zostają utrzymane w mocy do czasu przyjęcia w rozsądnym terminie nowych aktów prawnych zastępujących ten przepis, który to okres nie może przekroczyć dwunastu miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez ville de Paris, ville de Bruxelles oraz ayuntamiento de Madrid.

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 z 29.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. – Schubert i in. / Komisja

(Sprawa T-530/16) ⁽¹⁾

Służba publiczna – Wynagrodzenie – Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników – Rozporządzenia (UE) nr 422/2014 i 423/2014 – Dostosowania wynagrodzeń i emerytur za lata 2011 i 2012 – Obowiązek uzasadnienia – Proporcjonalność – Uzasadnione oczekiwania – Zasady dialogu społecznego

(2019/C 82/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ludwig Schubert (Overijse, Belgia) i 6 innych skarżących wymienionych w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci C. Bernard-Glanz, N. Flandin i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, następnie G. Gattinara i L. Radu Bouyon, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Taneva i M. Ecker, pełnomocnicy); oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bauer i M. Veiga, następnie M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o zastosowaniu do pensji lub emerytur skarżących dostosowania wynoszącego 0 % za 2011 r., określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 422/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. dostosowującym ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur (Dz.U. 2014, L 129, s. 5) oraz dostosowania wynoszącego 0,8 % za 2012 r., określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 423/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. dostosowującym ze skutkiem od dnia 1 lipca 2012 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur (Dz.U. 2014, L 129, s. 12), a po drugie, naprawienia szkody poniesionej przez skarżących wskutek tych decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący pokrywają własne koszty i zostają obciążeni kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski pokrywają własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 23.3.2015 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-4/15, przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 r.).

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. – Carpenito i in. / Rada

(Sprawy połączone T-543/16 i T-544/16) ⁽¹⁾

Służba publiczna – Wynagrodzenie – Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników – Rozporządzenia (UE) nr 422/2014 i 423/2014 – Dostosowania wynagrodzeń i emerytur za lata 2011 i 2012 – Obowiązek uzasadnienia – Proporcjonalność – Uzasadnione oczekiwania – Zasady dialogu społecznego

(2019/C 82/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca w sprawie T-543/16: Renzo Carpenito (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona skarżąca w sprawie T-544/16: Maria Kannellopoulou (Cranves-Sales, Francja), José Carlos Lechado García (Bruksela, Belgia), Bernd Loescher (Rhode-Saint-Genèse, Belgia), Evelina Milenova (Bruksela) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bauer i M. Veiga, następnie M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Ecker i E. Taneva, pełnomocnicy)